

ת"פ 9705/01/21 - מדינת ישראל נגד טל דויד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9705-01-21 מדינת ישראל נ' דויד

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ

המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

טל דויד

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת סחר בסמים, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.
2. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 25.02.20, בשעה 21:54 או בסמוך לכך, ברחוב מנחם בגין 14 בתל אביב, מכר הנאשם לשוטר אלירן חדד (להלן: "השוטר") סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10.24 גרם נטו וזאת בתמורה ל-1000 ₪.
- ביום 09.03.20, בשעה 20:09 או בסמוך לכך, ברחוב מנחם בגין 116 בתל אביב, מכר הנאשם לשוטר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 10.32 גרם נטו וזאת בתמורה ל-1000 ₪.
3. הנאשם הודה בפניי בכתב האישום וטרם הורשע הופנה בהסכמת הצדדים לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו, אשר יבחן, בין היתר, את ביטול הרשעתו. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, והמאשימה הציגה עמדתה לפיה אם יתקבל בעניינו של הנאשם תסקיר חיובי המצביע על נטילת אחריות, שיתוף פעולה עם שירות המבחן והעדר תיקים נוספים, תעתור לעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וזאת בכפוף לכך שיימצא מתאים, לצד רכיבים נלווים. בהתאם להסדר הדיוני, ב"כ הנאשם אינו מוגבל בטיעונו.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 03/04/22 עולה כי הנאשם כבן 30, רווק, מתגורר בבית הוריו.

הנאשם סיים שירות צבאי מלא בהתנדבות על אף פטור רפואי שקיבל ומזה כשנה וחצי עובד באגף החינוך הבלתי פורמלי של עיריית רמת גן כמדריך בצהרונים.

הנאשם סובל ממחלת נוירופיברומטוזיס מסוג 1, מחלה תורשתית העלולה לגרום לנזק רב לצד כאבים פיסיים.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים של הנאשם. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי התנסה לפני כשנתיים בגפו בשימוש בקנאביס כניסיון להפחית כאב פיזי ממנו סבל, מה שגרם לרגרסיה במצבו הנפשי. כיום נוטל קנאביס בהמלצת רופא על פי רישיון, ומתאר הטבה במצבו הפיזי והרגשי.

באשר לעבירות נשוא הדיון הנוכחי, תיאר כי צרך קנאביס לשימוש העצמי בכדי להקל על כאבים פיסיים כרוניים מהם סבל ובהיעדר הטבה במצבו החליט למכור את מה שנותר ברשותו, מתאר כי עשה זאת בשל שיקול דעת לקוי ורצון להרוויח חזרה את הכסף אותו הוציא לרכישת הקנאביס אך שלל רצון ברווחים כספיים מעבר לכך והביע צער וחרטה.

מעיון בחוות דעת פרטית מטעם הפסיכולוגית המטפלת בנאשם באופן פרטי עולה כי הנאשם מוכר לה משנת 2007 ותיארה אודות מצבו הנפשי. לא ארחיב לעניין זה מפאת צנעת הפרט, אולם אציין כי הנאשם מתמיד להגיע באופן רצוף למפגשים הפרטניים וכי התרשמה מהטבה במצבו.

שירות המבחן מעריך כי ביכולתו של הקשר טיפולי של הנאשם עם הפסיכולוגית לסייע בהפחתת הסיכון במצבו וממליץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

באשר להרשעת הנאשם, שירות המבחן סבור כי על אף חומרת העבירות, נוכח היעדר עבר פלילי, נטילת אחריות ופגיעה קונקרטית בסיכויי המשך השתלבותו התעסוקתית (אף בהיעדר מסמכים קונקרטיים), נכון לשקול ביטול הרשעת הנאשם.

טיעוני הצדדים

5. התובעת המלומדת חזרה על עובדות כתב האישום, לפיהן מדובר בשני אירועי סחר, פעמיים במהלך שבועיים ממניע כלכלי טהור ועשה מעשיו לצורך רווח כלכלי מהיר.

התובעת הפנתה לערך החברתי שנפגע מפעילות הנאשם וביקשה לבכר את האינטרס הציבורי של הרתעת עברייני סמים, על פני הנסיבות האישיות.

התובעת ביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר והפנתה לפסיקה. לדבריה, הנאשם אינו עומד במבחני הלכת כתב ולטעמה אין מדובר באירוע ספונטני, אלא באירוע מתוכנן.

לשיטתה, כאשר שמים על כף המאזניים את טיב העבירה וחומרתה, האינטרס הציבורי והמסר שצריך להשמע בגנות העבירה והחובה להרתיע הציבור מול הנזק הלא מוכח של הנאשם - הכף נוטה לטובת הרשעת הנאשם.

התובעת ביקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם ולהשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וזאת לצד מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי.

6. הסנגור המלומד ביקש לבטל הרשעת הנאשם נוכח תסקיר שירות המבחן והעולה ממנו. לדברי הסנגור אמנם הכלל הינו הרשעה, אך לסברתו גם בעבירות סחר בסמים ניתן לסיים ההליך בהיעדר הרשעה במקרים ספציפיים.

הסנגור הגיש סיכום מהפסיכולוגית המטפלת בנאשם (נ/1) והפנה למצבו הנפשי והפיזי של הנאשם אשר "דחף אותו", כך לדבריו, לנסות ולצרוך קנאביס טרם קבלת הרישיון. לדברי הסנגור הנאשם לא גרף רווח מן העבירה.

נסיבות ביצוע העבירה והעושה הם יוצאי הדופן פה וזאת הן נוכח מצבו והן נוכח חרטתו האמיתית.

הנאשם צורך סם ברישיון אך מנהל אורח חיים נורמטיבי, התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא על אף הפטור שקיבל, סיים בגרות מלאה והתקבל ללימודי רפואה אלטרנטיבית. כיום הנאשם עובד בבית ספר עם תלמידים ותורם לחברה והפגיעה הקונקרטית ברורה.

לכן עתר הסנגור להותיר את הקביעה שהנאשם ביצע העבירה ומבלי להרשיעו.

הסנגור הגיש פסיקה.

7. התובעת המלומדת התייחסה לפסיקה שהגיש הסנגור ואיבחנה אותה מהמקרה שלפנינו.

8. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו.

דיון והכרעה

סוגיית ביטול ההרשעה

9. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית, בהתאם לפסיקה, קודמת לבחינת מדיניות הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק (רע"פ 2327/19 גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)), ויש לבחון אותה בטרם התייחסות למתחם העונש ההולם.

10. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין (כעולה מסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), וחריגה מהכלל תעשה רק במקרים "החריגים", זאת בהתאם לחריג לכלל הקבוע בסעיף 192א לחסד"פ, שלפיו בית משפט שהרשיע נאשם רשאי לבטל את ההרשעה במסגרת גזר הדין ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה.

11. במסגרת ההחלטה האם להחיל את הכלל של חובת ההרשעה או שמא את החריג בדבר הימנעות מהרשעה או בדבר ביטולה, נדרש איוון שיקולים, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם; וככלל, אין להימנע מלהרשיע נאשם אשר המיוחס לו הוכח כדין - רק בנסיבות יוצאות דופן, שבהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה.

על פי הלכת כתב הידועה (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.8.97)), החריג המאפשר אי

הרשעה שמור למקרים בהם מתקיימים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

12. ביטול ההרשעה תעשה אך במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהתקיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעה ההרשעה בנאשם לבין התועלת לאינטרס הציבורי כתוצאה מהרשעה.

13. כפי שחזר וקבע כבוד בית המשפט העליון (השופט ג' קרא), ברע"פ 5478/19 נטע לזכר מדינת ישראל (2019), אי הרשעה בעבירות סחר בסמים צריכה להיות נדירה שבנדירות, נוכח חומרתה- חוטא ומחטיא את הזולת. השאלה היא האם המקרה שבפנינו עומד ברף הגבוה שנפסק.

14. מדובר בשני אירועים של מכירת סם מסוג קנבוס בכמות של כ-10 גרם לשוטר. נסיבות אלה אינן מגלות עבירה ברמה נמוכה של סחר בסמים, זאת על האף הנסיבות הייחודיות, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

כפי שפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, הנאשם צעיר, אשר אורח חייו נורמטיבי, עובד בתחום החינוך הבלתי פורמלי וחיו אינם פשוטים. הנאשם הביע חרטה מיידית ועמוקה, הבין את הפסול במעשיו, ומסלול חייו כפי העולה מתסקיר שירות המבחן מנבא עתיד חיובי.

15. לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן, שמעתי את טיעוני הצדדים, התרשמתי מן הנאשם באופן בלתי אמצעי, וסקרתי את פסיקת בתי המשפט השונים הדנה בסוגיית אי ההרשעה בעבירות הסחר בסמים (וראו ע"פ (מחוזי-ים) 11045-09-18 יעקב ישראל אליאסין נ' מדינת ישראל; עפ"ג 67452-12-18 מדינת ישראל נגד מתן בוזגלו (2019), לא מצאתי כי מדובר במקרה הנדיר בו על אף 2 עבירות סחר בסמים יש להמנע מהרשעת הנאשם, בעיקר אל מול השיקול כבוד המשקל מנגד, חומרתה של עבירת הסחר בסמים. כמו כן, הנאשם לא צירף כל מסמך המעיד על פגיעה קונקרטית בהווה או בעתיד במישור כלשהו - תעסוקתי או אחר.

16. כאן המקום לציין כי הפסיקות השונות אותן הגיש הסנגור המלומד היו שונות מהאמור בעניינינו, בהן נקבע נזק קונקרטי מסוגים שונים אשר היה מצדד בביטול הרשעה. עם זאת בעניינינו - לא הוצג ולו מסמך אחד אשר מצביע על נזק קונקרטי שעלול להגרם לנאשם אם תוותר הרשעתו, תעסוקתי או אחר.

17. לאור כל האמור, מצאתי להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

מתחם ענישה כולל

בעניינינו עסקינן בשני אירועים, בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקת בית-המשפט העליון (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15).

על אף שמדובר בשני מועדים, מצאתי כי ראוי לקבוע מתחם עונש כולל אחד באשר לשני האירועים, וזאת לאור סמיכות הזמנים, הדמיון בין האירועים והעובדה שמדובר באותו שוטר אשר רכש את הסם מהנאשם.

מתחם העונש ההולם:

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. פסיקת בתי המשפט השונים שבה והדגישה את החומרה הרבה המיוחסת לעבירות סמים, עקב כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות סמים וחומרת הפגיעה בהם על ידי העבריינים.

במעשיו, פגע בנאשם בערכים החברתיים של שמירה על בריאותו ושלטומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. לצד זאת, עומדים ההגנה על הציבור מפני נזקים עקיפים הנגרמים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זאת ההגנה על הביטחון האישי והרכוש הציבורי.

פעולתו של הנאשם כסוחר סמים הייתה חוזרת, וממחישה את מעורבותו בסחר בקנבוס. העבירות המתוכננות והחוזרות נעשו ממניעים כלכליים, כעולה מטיב העבירות ומאופן ביצוען.

הערך המוגן בעבירות הסמים הוא שלום הציבור ובטחונו כמו גם החוסן החברתי, ובריאות הפרט והציבור, והנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים.

בת"פ (י-ם) 48938-01-15 מדינת ישראל נ' דוד קריכלי [פורסם בנבו] (6.6.2016) (להלן: "עניין קריכלי") צוין:

"כידוע, נגע הסמים פוגע קשות בחברה, משחית את הגוף ואת הנפש, וגורם בדרך עקיפה אך בטוחה לעבירות רכוש, לזנות וקלקלותיה ולצורות החמורות של עבירות הרכוש, המגיעות במקרים רבים לכלל אלימות; שכן, מעבר לפגיעה במתמכרים, פיזית ונפשית, נאלצים המכורים המשועבדים להשחית עצמם, בעבירות שונות, והופכים מקרבנות הסחר לפוגעים בציבור הרחב. בתי המשפט הציבו להם מטרה לבער את אותה מכת מדינה, המכלה כל חלקה טובה".

20. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לתכנון שקדם לביצוע העבירה בעצם תיאום המפגשים, לביצוע העבירה בגפו ולנזק שנגרם מביצוע העבירה ושעוד היה צפוי להיגרם, באם הנאשם היה ממשיך ולסחור בסמים לציבור הרחב. עוד התייחסתי לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה, ובחנתי את סוג הסם, מסוכנותו, היקף הכמות שהוחזקה והאופן בו הוחזקו הסמים.

מצאתי כי מעשי הנאשם מלמדים על חומרה לא מבוטלת.

הגם שבעניינינו מדובר בסחר בסם המכונה "קל", סם הוא סם ואין להקל ראש בדברים. מדובר בפגיעה של ממש בערכים החברתיים המוגנים, שכן הסוחרים בסמים הם המביאים את הסמים לכל דורש. זאת ועוד, מדובר בשני אירועי סחר.

21. מן הדברים האמורים לעיל, עולה כי מידת הפגיעה בערך המוגן באשר לעבירות הסחר, היא ברף הבינוני, זאת בשים לב לסוג הסם ולכמותו מחד, ומאידך לכך שמדובר במספר אירועים, ולא ב"מעידה חד פעמית".

22. באשר למדיניות הענישה הנהוגת, כפי שצוין בעניין קריכלי, ככלל, מדיניות הענישה בעבירות סמים היא מדיניות

ענישה מחמירה. יחד עם זאת, מסקירת הפסיקה, עולה כי מדובר במנעד ענישה די רחב. לעיתים קרובות, נגזרים על נאשמים עונשי מאסר בגין ביצוע עבירות מהסוג הנדון, מאחורי סורג ובריש ממש, ולעיתים לריצוי בעבודות שירות.

להמחשה, בת"פ (תל-אביב) 56856-05-18 מדינת ישראל נ' (6.8.20) (NADGMADIN), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחר בסם. למקרא כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם סחר בסם מסוג חשיש במשקל 3.9 גרם אותו מכר לשוטר סמוי תמורת 200 ₪ בשדרות הר ציון בתל אביב. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 37, רווק, נתין זר אזרח סודן, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר, תוך התייחסות לחלופי הזמן והעדר פתיחת תיקים חדשים כנגדו ועברו הפלילי הכולל הרשעה קודמת אחת ישנה, עונש של 60 ימי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת וקנס בסך 1,000 ₪.

בת"פ (ירושלים) 13667-09-17 מדינת ישראל נ' אלבז (8.7.9), הנאשם הודה והורשע ב-5 עבירות של סחר בסם מסוכן, כאשר בשני מקרים דובר גם בסחר בצוותא ובעבירות החזקת סמים לשימושו העצמי. המדובר ב-5 אירועים בהם מכר הנאשם לשוטר סמוי שאין ביניהם היכרות מוקדמת, סמים מסוכנים מסוג חשיש וקנביס במשקלים הנעים בין 1.67-1.8 גרם תמורת 100 ₪ בכל פעם. בנוסף, במסגרת חיפוש על הנאשם וביצוע צו מעצר נגדו, נתפסו עליו ג'וינט של סם מסוג קנבוס לצריכתו העצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הכולל נע בין 3 חודשי מאסר לרבות לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט חרג משיקולי שיקום ממתחם הענישה וגזר על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי, אב לשתי בנות, שעבר טיפול משמעותי, ששהה במעצר ממש תקופה לא קצרה של כחודשיים וחצי, שהודה ללא הסדר טיעון ונטל אחריות מלאה על מעשיו, עונש של חידוש המאסר על תנאי בן 6 חודשים שנגזר עליו בתיק התנאי לשנתיים נוספות, קנס בסך 5,000 ₪, צו של"צ בהיקף של 400 שעות, צו מבחן והתחייבות בסך 5,000 ₪.

בת"פ (תל-אביב) 54024-09-19 מדינת ישראל נ' אבו שמים (20.10.20), הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-3 עבירות של סחר בסמים. אליבא דכתב האישום המתוקן, משטרת ישראל הפעילה שוטרת סמויה אשר התכתבה עם הנאשם ולאחר תיאום ביניהם, הנאשם הגיע באמצעות קורקינט לרחוב סלמה בתל אביב ומסר לידיה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 4.59 גרם בתמורה ל-500 ₪ וזאת ביום 05.09.2019. ביום 11.09.2019, סחר הנאשם בסם מסוג קנאביס עם השוטרת הסמויה, עת מסר לידיה ברחוב סלמה בתל אביב בשעת אחה"צ סם בהיקף של 4.13 גרם בתמורה ל-500 ₪. אליבא דאישום השני, ביום 15.09.2019, סחר הנאשם בסם מסוג קוקאין במשקל של 3.3 גרם נטו עם השוטרת הסמויה בכך שמסר לידיה את הסם ברחוב סלמה בתל אביב בתמורה לסך של 3,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות סחר בסמים מסוג קנאביס וחשיש (האירוע הראשון- 2 עסקאות הסחר בסמים אותן רואים כאירוע אחד) נע בין מאסר קצר ולו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית וכי מתחם העונש ההולם בעבירת הסחר בקוקאין נע בין 8 חודשים לבין 18 חודשים לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, צעיר לימים, בן 20, נעדר עבר פלילי וללא תיקי מב"ד, תוך התחשבות בנסיבות חייו, הטיפול שעבר ודגימות השתן שנמצאו נקיות משרידי סם, עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת וקנס בסך 2,000 ₪.

ברע"פ 7858/19 וקנין נ' מדינת ישראל (28.11.19), הנאשם הורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסמים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, מכר הנאשם בשני מועדים שונים סם מסוכן מסוג קנבוס וחשיש במשקל כולל של כ-5.8 גרם. בית המשפט השלום קבע כי בהתחשב שמדובר בכמויות סם קטנות ובסכומי כסף זעומים, מתחם העונש

ההולם נע ממאסר בפועל למספר חודשים ועד לשמונה חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם תוך התייחסות לנסיבות חייו הקשות, הרשעותיו הקודמות הרבות וההליך הטיפולי שעבר, עונש של 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל את מאסריו המותנים בחופף זה לזה כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד מע"ת. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את הערעורים שהוגשו.

וראו גם עפ"ג (תל-אביב) 13736-12-18 מדינת ישראל נ' אשכנזי (25.3.19) ורע"פ 4687/15 אייל פלג נ' מדינת ישראל (13.8.15).

23. לאחר שקילת נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

מיקום הנאשם בתוך המתחם וסוגיית הסטייה ממנו

24. כמצוות המחוקק, בסעיף 40א לחוק, על בית המשפט לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.

הנסיבות הקונקרטיות

25. כמפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 30, סובל ממחלת נוירופיברומטוזיס ועובד מזה כשנה וחצי עובד באגף החינוך הבלתי פורמלי של עיריית רמת גן כמדריך בצהרונים.

26. זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים של הנאשם אשר הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום ובכך חסך בזמן שיפוטי ונטל אחריות על מעשיו.

27. הנאשם מתמיד בטיפול פרטני פסיכולוגי ונכון להיום ולאור מצבו הרפואי והנפשי, יש ברשותו רישיון לצריכת קנאביס רפואי. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

28. לאור מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות אותן פירטתי לעיל, מצאתי לנכון כי המקרה שלפני מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי משיקולי שיקום, וזאת בהתאם להוראות סעיף 40ד' לחוק.

סוף דבר

29. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות כגון דא, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה, גם לאחר תיקון 113, היא לעולם אינדיבידואלית. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 אטיאס נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (03.10.1989):

"זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין

מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים"

30. הנני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- א. צו של"צ בהיקף של 250 שעות, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן בתסקיר שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.
מובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עלולה להביא להפקעתו ולגזירת עונש חלופי.
- ב. צו מבחן למשך שנה, בהתאם להמלצת שירות המבחן בתסקירו.
אני מזהירה את הנאשם כי אי עמידה בהוראות צו המבחן, עלולה להוביל להפקעתו, החזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.
- ג. מאסר למשך 5 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע בתוך שלוש שנים מהיום.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח שלא לעבור עבירה בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.
רשמתי בפניי התחייבות הנאשם והיא מהווה חלף חתימה.
- צו כללי למוצגים - סמים יושמדו. מוצגים נוספים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.
ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב בתוך 45 יום מהיום.
- המזכירות תעביר העתק מגזר דין זה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.